

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Europeisk Civilrättslig Atlas](#) > [Småmål](#) > [Hungary](#)

Småmål

Ungern

Ungern

HITTA BEHÖRIGA DOMSTOLAR/MYNDIGHETER

Med sökverktyget nedan kan du hitta de domstolar eller myndigheter som har behörighet - en roll - för ett visst europeiskt instrument. Vi har gjort allt vi kan för att se till att sökresultaten är korrekta, men i några få fall har det inte gått att fastställa vem som är behörig.

Artikel 25.1 a - Behöriga domstolar

Enligt § 599 i *civilprocesslagen (lag CXXX/2016)* har distriktsdomstolen (*járásbíróság*) på den ort där den regionala domstolen (*törvényszék*) har sitt säte, och vad avser Budapest Buda centraldistriktsdomstol (*Budai Központi Kerületi Bíróság*), materiell och exklusiv territoriell behörighet vad gäller det europeiska småmålsförfarandet.

Artikel 25.1 b - Kommunikationsmedel

Käranden inleder det europeiska småmålsförfarandet i enlighet med *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (förordningen)* genom att fylla i det standardiserade ansökningsformulär A som återges i bilaga I till förordningen och lämna in det till den behöriga domstolen direkt, per post eller genom något annat kommunikationsmedel, t.ex. fax eller e-post, vilket godtas av den medlemsstat där förfarandet inleds (artikel 4.1 i förordningen).

Det framgår av förordningen att ansökan kan inges skriftligen. Det standardiserade ansökningsformuläret A kan fyllas i och lämnas in till domstolen, skickas till domstolen med post eller inges med elektroniska medel i enlighet med den information som lämnas i avsnittet om artikel 25.1 d.

Enligt § 600.1 i *civilprocesslagen* får käranden också framställa fordran muntligen vid behörig distriktsdomstol, som registrerar den med hjälp av föreskrivet standardformulär. Denna bestämmelse är i linje med artikel 11 i förordningen, enligt vilken man kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären.

Artikel 25.1 c - Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Enligt § 6 i *justitieministerns dekret nr 14/2002 av den 1 augusti 2002 om regler för domstolsförvaltningar* kan kansliet varje arbetsdag ta emot klienter under den tid som anges av domstolens ordförande eller, i fråga om distriktsdomstolar, den regionala domstolens ordförande. På en allmänt tillgänglig plats vid domstolen ska det finnas en informationstavla där det anges var och när klienter kan inkomma med framställningar eller klagomål, när och var de kan begära information, vem som har rätt att ta emot inlagor, när och i vilket rum, samt uppgift om att inlagor även kan läggas i domstolens brevlåda. Domstolen får också lämna information med elektroniska medel och får offentliggöra den på internet.

Enligt dekret nr 14/2002 om regler för domstolsförvaltningar lämnar domstolarna praktisk hjälp till klienterna under den tid som kontoret tar emot klienter, och ytterligare information finns på <http://www.birosag.hu/>.

Enligt *lag LXXX/2003 om rättshjälp* lämnar rättsbiträden bl.a. juridisk rådgivning till klienter eller utarbetar

inlagor eller andra handlingar. Lagstadgade avgifter och kostnader betalas eller förskottas till rättsbiträdena av staten i stället för av klienten. Hjälpen ges om klienterna söker juridisk rådgivning om sina processuella rättigheter och skyldigheter, eller utarbetar en inlaga för efterföljande rättsliga framställningar i målet. Klienterna måste tillhöra den grupp av personer som anges i §§ 4–9 i lag LXXX/2003, deras inkomst får inte överstiga de belopp som anges i dessa bestämmelser och de får inte beröras av de villkor i § 10 i lag LXXX/2003 som gör att de inte har rätt till hjälp.

Om ett förfarande redan har inletts ska staten enligt § 11.1 i lag LXXX/2003 inom ramen för rättshjälpen tillhandahålla ett juridiskt ombud till käranden, svaranden, intervenienten (tredje part), den berörda parten etc. och, i överensstämmelse med ovanstående bestämmelser, förskotta eller betala kostnaderna för detta för klientens räkning. Utöver de villkor som anges i lag LXXX/2003 betraktas klienterna som berättigade även om de är befriade från betalning. Klienterna har rätt till hjälp om de på grund av brist på juridisk sakkunskap eller målets invecklade beskaffenhet inte skulle kunna hävda sina intressen eller sina processuella rättigheter till fullo om de skulle företräda sig själva.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I artikel 13 i förordningen fastställs regler för delgivning av handlingar och annan skriftlig kommunikation.

För att se till att kommunikation med domstolen i domstolsförfaranden är så uttömmande som möjligt och helst sker med elektroniska medel är elektronisk kommunikation med domstolen möjlig och delvis obligatorisk enligt civilprocesslagen. I linje med bestämmelserna i led e får klienter eller deras ombud enligt civilprocesslagen välja att kommunicera elektroniskt eller, om det ställs krav på detta, måste de kommunicera med domstolen med elektroniska medel.

Klienter som kommunicerar med elektroniska medel skickar ansökningsformuläret samt alla andra inlagor och handlingar till domstolen med hjälp av stödtjänsten för inlämning av formulär (genom att fylla i elektroniska formulär som uppfyller de tekniska kraven och genom att framgångsrikt identifiera sig elektroniskt).

Den elektroniska kommunikationen med domstolarna sker via tre kommunikationskanaler:

- Brevlåda som kräver registrering i det centrala kundregistreringssystemet (ett lagringsutrymme som betraktas som en säker delgivningsadress för personlig administration; tidigare kundportalen).
- Officiell brevlåda (endast för den officiella elektroniska kommunikationen för myndigheter).
- Företagsportalen (ett lagringsutrymme som betraktas som en säker delgivningsadress för företagsorganisationer och enskilda advokater, advokater i EU och enskilda patentombud).

Alla fysiska personer får lämna in en ansökan om registrering i det centrala kundregistreringssystemet till registreringsorganet (statens kundtjänstkontor, statens informationskontor (*Kormányablak*), skattemyndighetens kundtjänstkontor, ambassader och vissa postkontor), eller elektroniskt, med ett giltigt id-kort som utfärdats efter den 1 januari 2016. Personlig registrering kräver en officiell handling som bekräftar identiteten (id-kort, pass, körkort) och en e-postadress. Utländska medborgare som inte ingår i registret över personuppgifter och adresser identifieras med hjälp av pass eller, i förekommande fall, uppehållstillstånd. Medborgare i EES-medlemsstater som inte ingår i registret över personuppgifter och adresser identifieras med hjälp av pass eller annan officiell handling som bekräftar deras identitet. Vid registreringen måste klienterna styrka sin identitet och underteckna en förklaring om samtycke till behandling av personuppgifter. Därefter kontrollerar det centrala kontoret uppgifterna i registret över personuppgifter och adresser (eller, för utlänningar som inte ingår i registret, i utlänningsregistret). Utöver dessa uppgifter krävs också ett unikt användarnamn och en e-postadress, dit den engångskod som fysiska personer behöver för den första inloggningen skickas.

Det som är gemensamt för företagsportalen och den officiella brevlådan är att användarna måste ha särskilda rättigheter för att använda dem. Den officiella brevlådan får användas av organisationer som registrerar sig i det centrala systemet. Företagsportalen får användas av företagsorganisationer och juridiska ombud.

Klienter som kommunicerar med elektroniska medel ska använda ett formulär om ordföranden för det nationella domstolsverket har tillhandahållit ett sådant. Om inget formulär har tillhandahållits ska klienter som

kommunicerar med elektroniska medel ladda upp sin inlägga och eventuella bilagor i ett av de filformat som godtas av ordföranden för det nationella domstolsverket och offentliggörs på domstolarnas centrala webbplats (<http://www.birosag.hu/>). För att kunna ladda ned formulären måste klienterna ha installerat en särskild programvara (Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram (ÁNYK)) som används för att fylla i formulären och ladda upp elektroniska handlingar som bilagor. Inläggen med bilagor ska skickas till domstolen med elektronisk underskrift eller autentiserade genom en id-baserad dokumentautentiseringstjänst. På domstolarnas centrala webbplats finns praktiska upplysningar om hur man fyller i formuläret. Om inläggen inte uppfyller it-kraven underrättas de klienter som kommunicerar med elektroniska medel direkt. Om de inläggen som laddas upp av klienter som kommunicerar med elektroniska medel uppfyller it-kraven får de ett mottagningsbevis via delgivningssystemet. Inläggen anses ha delgetts domstolen vid den tidpunkt som anges i mottagningsbeviset. För alla inläggen får klienter som kommunicerar med elektroniska medel ett mottagningsintyg från domstolen via delgivningssystemet (automatiskt) (§ 75/C i dekret nr 14/2002 om regler för domstolsförvaltningar).

Klienter som kommunicerar med elektroniska medel meddelas via e-post att handlingar har tagits emot, och får tillgång till handlingarna genom att klicka på länken till handlingen. När klienten klickar på länken skapas ett elektroniskt mottagningsbevis med avsändarens och mottagarens namn, målnummer och vilken dag handlingen togs emot. Mottagningsbeviset skickas både till domstolen och till de klienter som kommunicerar med elektroniska medel. Elektroniska mottagningsbevis och per post sända mottagningsbevis som avses i civilprocesslagen uppfyller kraven för mottagningsbevis i artikel 13.1 i förordningen. Om delgivningssystemet visar att handlingen inte har tagits emot trots att en underrättelse har skickats två gånger, ska det anses att handlingen har delgetts den femte arbetsdagen efter den dag som anges i det andra underrättelsebeviset.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

I artikel 13 i förordningen fastställs regler för delgivning av handlingar och annan skriftlig kommunikation.

För att se till att kommunikation med domstolen i domstolsförfaranden sker med elektroniska medel i ett så brett sammanhang och så ofta som möjligt är elektronisk kommunikation med domstolen möjlig och i vissa fall obligatorisk enligt civilprocesslagen.

Enligt referensregeln i § 608 i civilprocesslagen anges den grupp personer som är skyldiga att kommunicera med elektroniska medel i *lag CCXXII/2015 om allmänna regler för elektronisk administration och betrodda tjänster*.

Enligt § 9.1 i lag CCXXII/2015 är elektronisk kommunikation, om inget annat föreskrivs i en lag eller ett internationellt fördrag på grund av en skyldighet enligt ett internationellt fördrag, obligatorisk för

a) följande parter i egenskap av klienter:

aa) Ekonomiska aktörer.

ab) Staten.

ac) Kommuner.

ad) Budgetmyndigheter.

ae) Allmän åklagare.

af) Notarier.

ag) Offentliga myndigheter.

ah) Övriga myndigheter som inte ingår i leden ac–ag.

b) klienternas juridiska ombud.

Enligt §§ 608.2 och 75.1 i civilprocesslagen betraktas följande parter som juridiska ombud:

a) Advokater och advokatbyråer.

- b) Juridiska ombud som är medlemmar i advokatsamfundet i de fall som anges i lagen om juristverksamhet.
- c) En domare och domstolssekreterare som har tillstånd att företräda domstolen som juridisk person.
- d) En allmän åklagare med befogenhet att företräda det allmänna åklagarämbetet.
- e) Biträdande jurister och referenter (om de har rätt att agera i fallet enligt civilprocesslagen).
- f) Andra personer som fastställs i lagstiftningen.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Förutsatt att tekniska förutsättningar finns, får den part som inleder förfarandet enligt § 74.1 i lag XCIII/1990 om avgifter välja att betala alla domstolsavgifter elektroniskt via det elektroniska betalnings- och avräkningssystemet i stället för med stämpelmärken. Detta gäller alla domstolsförfaranden (oavsett om de inleds i pappersform eller med elektroniska medel). Det elektroniska betalnings- och avräkningssystemet är en central tjänst för elektroniska betalningar (med tillhörande avräkningssystem) som gör att klienterna kan fullgöra sina betalningsskyldigheter till de myndigheter som möjliggör elektronisk administration, även elektroniskt, med bankkort, virtuellt bankkort eller internetbank.

Enligt § 42.1 i lag XCIII/1990 om avgifter uppgår domstolsavgifterna i allmänhet till 6 % av tvisteföremålets värde i tvistemål och 3 % av tvisteföremålets värde i förfaranden för frivillig rättsvård. Enligt § 46.1 i lag XCIII/1990 är överklaganden av domar belagda med en avgift på 8 % av tvisteföremålets värde.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Det ordinära rättsmedlet i denna förordning är överklagande, medan det extraordinära rättsmedlet är resning och ansökan om förnyad prövning.

Förfarandet i andra instans inleds av klaganden genom ett skriftligt överklagande som inges till förstainstansdomstolen. Parter och personer som berörs av en bestämmelse i beslutet får överklaga den del av bestämmelsen som rör dem. Tidsfristen för överklagande är 15 dagar efter den dag beslutet delgavs.

I överklagandet anges domsnummer samt domslut eller del av domen som bestrids, en tydlig begäran om att det bestridda domslutet eller delen av domen ska ändras eller hävas av domstolen i andra instans samt den materiella eller processrättsliga överträdelse som klaganden bygger överklagandet på, såvida inte överprövningen kan ske oberoende av om lagen har överträtts. Andrainstansdomstolen ska i allmänhet pröva överklagandet utan förhandling, såvida inte en av parterna begär att en förhandling ska hållas, domstolen anser detta vara motiverat eller bevis måste tas upp vid en förhandling. En resningsansökan får inges mot en lagakraftvunnen dom och alla beslut med samma verkan om

- a) parten lägger fram fakta eller bevis, eller en lagakraftvunnen dom eller annat officiellt beslut, som domstolen inte tog hänsyn till under rättegången, förutsatt att det skulle ha lett till ett mer fördelaktigt beslut för parten om det hade beaktats från början,
- b) parten förlorade målet på grund av ett brott av en domare som var med och meddelade domen, eller av en motpart eller någon annan person, i strid mot lagen,
- c) parten hänvisar till en dom som Europadomstolen meddelat i gällande honom eller henne själv, genom vilken en kränkning fastställts av en rättighet som föreskrivs i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (undertecknad i Rom den 4 november 1950 och kungjord genom lag XXXI/1993 och dess tilläggsprotokoll), förutsatt att den lagakraftvunna domen i partens mål rör samma överträdelse, och parten inte tilldömdes någon gottgörelse av Europadomstolen, eller skadan inte kan avhjälpas genom gottgörelse,
- d) en lagakraftvunnen dom tidigare har meddelats avseende samma rättighet innan den berörda domen meddelades,
- e) stämningen eller någon annan handling delgavs parten genom kungörelse i strid med bestämmelserna om delgivning genom kungörelse (§ 393 i civilprocesslagen).

En resningsansökan ska inges inom sex månader. Denna tidsfrist räknas från den dag då den aktuella domen vinner laga kraft eller, om parten fick kännedom om skälen för resning vid ett senare tillfälle, eller först senare hade möjlighet att inge en resningsansökan, från denna tidpunkt. Ingen resning är möjlig efter fem år från den dag domen vann laga kraft. Denna tidsgräns är absolut. Ansökan om revision ska omfatta uppgift om vilken dom resningen avser och innehållet i det beslut som enligt parten bör antas. Ansökan ska omfatta de fakta och bevis som resningen bygger på, och relevanta handlingar ska bifogas. Om ansökan lämnas in mer än sex månader efter den dag då den aktuella domen vann laga kraft måste det motiveras varför.

Ansökan om revision ska lämnas in skriftligen till den förstainstansdomstol som prövade målet. Parten kan också ta ansökan till protokollet. Den domstol som är behörig att besluta om resning ska vara den förstainstansdomstol som prövade målet. Om resning beviljas ska målet enligt civilprocesslagen åter tas upp inom ramarna för ansökan. När det gäller resultatet av resningen fastställer antingen domstolen den dom som bestrids i ansökan om revision, eller upphäver den helt eller delvis och antar ett nytt lagenligt beslut (§§ 392–404 i civilprocesslagen).

Med förbehåll för lagstadgade undantag får andrainstansdomstolens beslut i saken, som vunnit laga kraft, bestridas genom en förnyad prövning som extraordinärt rättsmedel. Om inget annat föreskrivs i lag avser den förnyade prövningen en lagakraftvunnen dom eller ett lagakraftvunnet beslut i saken.

En part, eller andra berörda personer, får hos Högsta domstolen ansöka om förnyad prövning av lagakraftvunna domar eller beslut med hänvisning till en överträdelse som påverkar saken eller ett undantag från ett offentliggjort beslut av Högsta domstolen i en rättsfråga.

I princip tillåts ingen förnyad prövning i egendomsrelaterade mål där det värde som bestrids i ansökan om förnyad prövning understiger fem miljoner forint.

I ovanstående fall får dock högsta domstolen genom undantag tillåta förnyad prövning om en granskning av den överträdelse som påverkar saken är motiverad av behovet att säkerställa rättspraxis enhetlighet eller fortsatta utveckling, rättsfrågans särskilda betydelse eller betydelse för samhället eller, i avsaknad av ett beslut av domstolen i andra instans, behovet av ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol. Parten får inge en ansökan om förnyad prövning till förstainstansdomstolen inom 45 dagar från delgivningen av domen.

Ansökan om förnyad prövning ska omfatta uppgift om den dom som parten söker förnyad prövning av, den överträdelse som påverkar saken, en exakt uppgift om vilken lag som har överträtts samt de grunder och rättsfrågor som ansökan bygger på.

Ansökan om förnyad prövning ska inges till den domstol som meddelade beslutet i första instans inom 45 dagar från delgivningen av beslutet. Ansökan om förnyad prövning ska uppfylla de allmänna kraven för inlagor och ska omfatta de bilagor som anges i § 413 i civilprocesslagen. I allmänhet beslutar högsta domstolen om revisionsansökningar utan förhandling (§§ 405–424 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Enligt artikel 18.1 i förordningen är den domstol som meddelade domen i det europeiska småmålsförfarandet behörig att besluta om ansökan om förnyad prövning. En beskrivning av de domstolar som är behöriga i förfarandet och därmed att meddela dom finns i det avsnitt som avser artikel 25.1 a.

På grundval av artikel 19 i förordningen gäller de tillämpliga reglerna i civilprocesslagen även förfarandet för ansökan om förnyad prövning, om inget annat föreskrivs i artikel 18 i förordningen.

Bland bestämmelserna om det europeiska småmålsförfarandet innehåller civilprocesslagen särskilda regler gällande förnyad prövning enligt artikel 18 i förordningen (§ 602.1–3 i civilprocesslagen). I civilprocesslagen anges uttryckligen att reglerna om motivering av underlåtenhet att agera är tillämpliga på förnyad prövning, utesluter ingivande av en begäran om återställande av försutten tid om tidsfristen för ingivande av begäran om förnyad prövning inte iakttas och tillåter inte överklagan av domstolens beslut om att avslå begäran om förnyad prövning på eget initiativ.

På denna grundval anges skälen till den förnyade prövningen och de omständigheter den bygger på i ansökan

om förnyad prövning enligt artikel 18 i förordningen. Ansökan har inte suspensiv verkan på domens verkställighet. Om det förefaller troligt att ansökan kommer att bifallas får dock domstolen på eget initiativ besluta om att skjuta upp beslutets verkställighet utan att höra motparten. Domstolen får på begäran ändra beslutet om uppskjutande. Om förnyad prövning utesluts enligt lag, eller om ansökan lämnas in för sent, avslås ansökan utan prövning av sakfrågan. Domstolen får höra parterna innan den beslutar om ansökan. Huruvida villkoren för en ansökan är uppfyllda bedöms på grundval av sedvanerätt. Om domstolen beviljar ansökan upprepas förfarandet inom den nödvändiga ramen. Avslag på ansökan får överklagas.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Enligt civilprocesslagen ska förfarandet ske på ungerska (§ 113.1 i civilprocesslagen). I civilprocesslagen föreskrivs även att inlagor till domstolen ska vara på ungerska och att inlagor och beslut från domstolen ska delges på ungerska, om inget annat föreskrivs i lag, en bindande EU-rättsakt eller en internationell konvention. I lagen föreskrivs också att alla har rätt att använda sitt modersmål muntligen vid rättegång och, inom tillämpningsområdet för en internationell konvention, använda sitt modersmål, ett regionalt språk eller ett nationellt minoritetsspråk. Domstolen utser en tolk eller översättare om detta krävs för att skydda dessa rättigheter eller om det krävs enligt språkbestämmelserna i denna lag. Enligt de särskilda reglerna om det europeiska småmålsförfarandet får domstolen endast besluta att parten ska inge bestyrkt översättning av alla handlingar som parten har lagt fram om det inte finns något annat sätt att fastställa de relevanta sakförhållandena (§ 600.5 i civilprocesslagen).

Ungern har inte angett något officiellt språk förutom sitt eget som landet kan godta för det intyg som avses i artikel 21a.1 i förordningen.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Verkställighetsbeslut i mål som omfattas av förordningen får i Ungern utfärdas av distriktsdomstolen på den ort där den regionala domstolen har sitt säte och inom vars domkrets gäldenären har sin hemvist eller, om sådan saknas, där de tillgångar som kan komma att bli föremål för verkställighet finns, där en ungersk filial till ett utlandsregistrerat företag är belägen eller, vid direkt handelsrepresentation, på den ort där filialen eller agenturen är belägen; och i Budapest: av Buda centraldistriktsdomstol.

Den verkställande domstolen har i Ungern rätt att tillämpa de åtgärder som anges i artikel 23 i förordningen. I ungersk rätt är den verkställande domstolen den domstol som den oberoende exekutionstjänstemannen som handlägger ärendet har knutits till.

■ Senaste uppdatering: 09/12/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.